

עפ"ג 38889-05-25 - מדינת ישראל נ' עמר אבו קמל

בבית המשפט העליון

עפ"ג 38889-05-25

לפני:	כבוד הנשיא יצחק עמית כבוד השופט יוסף אלרון כבוד השופט יחיאל כשר
המערערת: נגד	מדינת ישראל
המשיב:	עמר אבו קמל ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 1.4.2025 ב-ת"פ 18104-09-24 שניתן על-ידי השופט מ' כדורי ז' בסיוון התשפ"ה (3.6.2025)
תאריך ישיבה: בשם המערערת: בשם המשיב:	עו"ד יוסי זילברברג; עו"ד אמיר נבון

פסק-דין

השופט יוסף אלרון:

1. המשיב שלפנינו, הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירת החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). זאת, בשל כך שלפי כתב האישום המתוקן, הלה החזיק במחסן הנמצא בבניין מגוריו, בשני רובים מסוג M16, ברוס כדורים, מחסניות מתאימות ושתי רצועות לנשק. בגין האמור, בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 21 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

המדינה הגישה את הערעור שלפנינו וטוענת במסגרתו כי יש להחמיר בעונשו של המשיב. שכן, העונש שנגזר עליו על ידי בית המשפט קמא אינו הולם את חומרת מעשיו ואת האיום והסכנה לשלום הציבור הגלומים בעבירה בה הורשע.

2. ניכר כי ענייננו נמנה על המקרים החריגים המצדיקים התערבות בעונש שגזרה הערכאה הדיונית. שכן, העונש אינו הולם את חומרת מעשיו של המשיב, אינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת ואף אינו משקלל באופן מיטבי את מכלול נסיבות העניין. לפיכך, יש לקבל את ערעור המדינה, ולהחמיר בעונשו של המשיב.

3. בית משפט זה מתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הנשק, בשל פגיעתן הרעה אשר מערערת את מרקם החיים העדין במדינת ישראל, יוצרות סכנה מוחשית לסדר הציבורי ולתחושת הביטחון הכללית של הציבור, ובנוסף מהוות עבירות אלו קרקע פורייה לעבירות נוספות (ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (20.12.2023)).

על רקע חומרתן של עבירות הנשק בכלל, וההתפשטות חסרת המעצורים של כלי נשק ברחובות ישראל בעת האחרונה בפרט, נוהגת בבתי המשפט מדיניות ענישה מחמירה. בתוך כך, הובהר כי הענישה במקרים אלו חייבת לכלול את הרחקת עבריין הנשק מהחברה לפרק זמן משמעותי, על ידי השמתו מאחורי סורג ובריח (ע"פ 2165/23 מדינת ישראל נ' בלאל, פסקה 9 (4.5.2023)); וכך גם נקבע זה מכבר כי נזקי עבירות הנשק, מצדיקים לנקוט ביד עונשית קשה כלפי "כל חוליות השרשרת העבריינית" של השימוש בנשק לא חוקי (ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 (23.1.2022)).

המחוקק אף הוא הביע את עמדתו הערכית ביחס לחומרת עבירות הנשק, עת נקבע עונש מזערי לעבירות אלו במסגרת תיקון 140 לחוק (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 472).

המסר העונשי הנגזר אפוא ממדיניות הענישה הנוהגת, כמו גם מתיקון 140 לחוק הוא כי "שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות" (ע"פ 5393/23 כבהא נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.7.2024)).

4. במחסן ליד ביתו, המשיב החזיק בשני רובים מסוג M16, לצד מחסניות תואמות וברוס כדורים. בלשונה של ב"כ המדינה "מדובר בארסנל נשק של ממש- מצבור כלי נשק התקפיים ותחמושת אשר בכוחם להסב פגיעה קשה ביותר לביטחון הציבור ולשלומו". לא פחות.

אלמלא הניחו כוחות הביטחון את ידיהם על כלי הנשק, מי יודע מה היקף הנזק אשר עלול היה להיגרם לציבור הישראלי. הדברים נכונים שבעתיים בעת האחרונה, שעה שיום-יום מתרחשים אירועי אלימות ועבריינות אשר גוברים את חייהם של אזרחים מן השורה, באופן המקעקע את יסודות הבית ואת שלווה הציבור.

5. גם בנסיבותיו האישיות של המשיב אין כדי להצדיק את העונש המקל שנגזר עליו. לא אחת הובהר כי בעבירות אלו יש ליתן בכורה לאינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של עבריין הנשק (ע"פ 2571/24 מדינת ישראל נ' שאהין, פסקה 10 (19.5.2025)). עוד הודגש בעניין זה כי בעבירות נשק "השיקום שבראש מעיינו הוא שיקום המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העברייני בנשק חם" (ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.7.2022)).

המשיב אמנם נעדר עבר פלילי ואף הודה והביע חרטה בשלב מוקדם של ההליך, אלא שבמכלול נסיבות העניין, וגם בשל הצורך בהרתעת הרבים בעבירות אלו, אין בכך כדי להקל במידה כה ניכרת בעונשו, לא כל שכן באופן שבו עונשו נקבע סמוך לגבול התחתון שלמתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו.

6. במכלול האמור, ערעור המדינה מתקבל כך שעונשו של המשיב יעמוד על 32 חודשי מאסר בפועל חלף 21 החודשים שגזר עליו בית המשפט המחוזי. זאת, בהתחשב בכלל לפיו בית משפט זה, בעת שהינו מקבל ערעור על קולת העונש אינו ממצה את מלוא חומרת הדין. יתר רכיבי גזר הדין יותרו על כנם.

ניתן היום, י"ג סיוון תשפ"ה (09 יוני 2025).

יחיאל כשר
שופט

יוסף אלרון
שופט

יצחק עמית
נשיא